

Írta:

2012. szeptember 02. vasárnap, 13:49

A 2012-es pécsi Bányásznapi (képünk a vasárnapi, Uránvárosban rendezett eseményen készült) már alig hasonlított, az egykor megszokott ünnepségekhez. De most senki se gondoljon azokra az évekre, amikor még szemet, illetve ércet termeltek a városban! Csak a bezárások utáni időkre, mondjuk az öt évvel ezelőtti érdeklődésre visszatekintve is látványos a számbeli visszaesés.

Már reggel megkezdődtek az események a Szivárvány Gyermekeház közvetlen környezetében. A területhez. szerencsére az égiek kegyesek voltak. Hiszen 2012. szeptember 2-án olyan volt a napsütés, mintha nem is nagyon múlna a nyár. Persze, érthető volt a korai kezdés, mert időben kellett megrakniuk a kuktáknak azokat a tüzeket, amiknek a segítségével, a főzőversenyre szerettek volna valamit produkálni a nevezőknek. Hiszen egy jó pörkölt az nem müzli, idő kell, amíg megfő a hús, meg minden, ami egy remek bográcsozásba beletartozik.

Az érdeklődésről, illetve annak fokozott hiányáról viszont talán a kicsiny, elektromos gyermekvasutat üzemeltető vállalkozó tudott volna mesélni. Ideje lett volna rá, mert az apró szerelvény utasokra várt, méghozzá szinte folyamatosan.

A hangulat kimondottan barátságos, csendes volt, egészen addig, amíg a fúvószenekar rá nem kezdett a zenélésre. Persze, amikor 13 óra után eljátszották a muzsikuskok a Himnuszt, akkor mindenki megállt, legalább

Írta:

2012. szeptember 02. vasárnap, 13:49

---

másfél percig. Aztán a mikrofonhoz lépett **dr. Páva Zsolt**, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere,

Nagy Csaba

alpolgármester, országgyűlési képviselő társaságában.

A fotó csalóka, az első sorban állók mögött csak kevesen voltak, akik meghallgatták a beszédet

– Örülök, hogy ilyen sokan eljöttek – kezdte köszöntőjét a város első embere. – Hiszen Pécsnek komoly hagyományai vannak, illetve voltak a bányászati iparágnak. Elég, ha arra utalok, hogy 1945 előtt alig 60 000 ember élt a városban. Míg, amikor a kitermelés a csúcson járt, 100 000 fővel több embernek volt otthona, munkája itt. Nem vagyok szakértője a témának, majd a mérnökök eldöntik, de akár újra lehetünk még a nehézipar egyik központja, ha megint megnyílhatnak a tárnák.

A szövegről nagyjából ennyit, a dobosok, trombitások, más egyéb profi zenészszerzők a Bányászindulót is eljátszották, a hivatalos dolgok lezárásaként. Hogy aztán újra átadják a teret a kötetlenebb ünneplésnek.

Volt is utána ételértékelés, vásári komédia, sok minden, más egyéb, ami a hangulat fokozására volt hivatva. Összességében pedig emléket állítva azoknak a bátraknak, akik egykoron leszálltak a föld gyomrába, ahol az emberpróbáló munkát el kellett végezniük.

Régebben többen voltak

Létszámellenőrzés nem volt. De akik életükben nem első alkalommal voltak ilyen rendezvényen, ezen a helyszínen, azok tanúsíthatják a fogyaszt. Ami

Írta:

2012. szeptember 02. vasárnap, 13:49

---

nem teljesen érthetetlen, hiszen az idősebb, egykori bányászok már 75-80 évesek is lehetnek. Már azok, akik még az élők sorában vannak. Mert azért valljuk be, nem a világ legkönnyebb feladata volt a bányaművelés, jó három-négy évtizeddel ezelőtt. Természetesen, a múlt megidézésének egyik része, hogy egykoron, a bányásznap okán osztották ki a kitüntetések, meg a hűségjutalmakat is. Az erkölcsi, meg az anyagi elismerés pedig sokat nyomott a latban, az ünnepi hangulat emelésében. □